

РЕШЕНИЕ

№ 21392

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разглежда докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20231110136312 по описа за 2023 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

Делото е образувано въз основа на Искова молба, вх. № 185750/29.06.2023г. на СРС, подадена от „*****“ ООД срещу М. И. Д. във връзка със Заповед за изпълнение от 07.04.2023г., издадена по ч.гр.д. № 10170/2023г. на СРС. С Определение № 37486/23.10.2023г. исковата молба е частично върната, а производството по делото е частично прекратено поради предявяване на недопустим иск.

Ищецът "*****" ООД чрез юрк. М.Т. е предявил срещу ответницата М. И. Д. искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПКр вр. чл. 6 ЗПФУР, чл. 430, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответницата дължи на ищеца, както следва:

- **800,00 лева** - главница по Договор за паричен заем № 658223/01.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (24.02.2023г.) до окончателното изплащане;
- **80,31 лева** - лихва за забава за периода 01.06.2022г.-01.02.2023г.

Ищецът твърди, че с ответницата сключили Договор за паричен заем № 658223/02.04.2022г. Същият бил сключен дистанционно съобразно ЗПФУР, ЗЕТ и ЗЕДЕУУ. Ответницата попълнила сама в сайта на заемодателя /credirect.bg/ искане за отпускане на заем и посочила параметрите му. Предоставила лични данни и данни за контакт, като по този начин обективирала волята си да сключи договор за кредит. От своя страна дружеството изпратило на посочения от заемателката адрес на електронна поща проект на договор за заем, преддоговорна информация и общи условия. С натискането на бутон „изпрати“ заемателката изразила съгласието си с тях и това нейно действие следвало да се счита като подписване на всяка страница от представените ѝ документи съобразно нормата на чл. 10 ЗЕДЕУУ. Заемодателят потвърдил сключването на договора като изпратил на електронната поща самия договор, погасителния план към него и общите условия. От този момент той влизал в сила и ставал задължителен и за двете страни. Всички действия на потребителя били проследими от лог-файл, който бил част от електронното досие на

клиентката и който показвал кога и откъде е извършено всяко действие във връзка с кредита чрез онлайн платформата. Отпуснатите в заем средства били предоставени на заемателката на касата на Изи Пей. Ответницата не изпълнила задълженията си по договора и не погасила задълженията си по заема. За насроченото по делото публично съдебно заседание ищецът не изпраща представител. Становище се изразява в писмен вид, като предявените искове се поддържат.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата **М. И. Д.** чрез адв. В. Д. – АК-София, е подала Отговор, вх. № 272546/02.10.2023г. на СРС, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Твърди, че процесните суми не са дължими, тъй като нямало каквито и да било доказателства заемотелят да е предоставил на ответницата отпуснатите в заем средства. Нямало и доказателства, че заемотелят има право да извършва дейност по отпускане на кредити. Договорът нямал и необходимите реквизити, изискуеми от ЗПКр. Сочи се, че ответницата не е давала съгласие и не е сключвала този договор с ищеца, не е подписвала по електронен път каквито и да било документи, не е създавала свой профил на сайта на ищеца, не е кандидатствала и не е подавала заявление за отпускане на кредит нито на посочената дата, нито по електронен път или писмено, нито когато и да било. Твърденията, обосновани с представената разпечатка на „лог файл“ били твърдения на страна по делото в нейна полза, поради което нямали доказателствена стойност. Договорът не бил подписан с електронен подпис, съответно нямало доказателства за съгласието на Д. с него. Договорът бил недействителен, тъй като той бил реален такъв, а ответницата не била получила сумата по него. В насроченото по делото публично съдебно заседание ответницата не се явява, като се представлява от адв. Д.. Същият заявява, че дължимостта на процесните суми вече не се оспорва, като представя доказателства за плащане на същите по банков път, включително разноските по исковото и заповедното производство, по посочената в заповедта за изпълнение банкова сметка на ищеца. Моли исковете да бъдат отхвърлени поради извършено в хода на процеса плащане.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявените с нея искове и становището на ответницата, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес от производството, като предявените с нея искове са **допустими** и следва да бъдат разгледани по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска /ищецът не е поискал такова/.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по предявените искове е за ищеца. Същият следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че между него и ответника е възникнало валидно правоотношение по договор за кредит, предоставянето на съответната сума на заемателя по уговорения от страните начин и задължаване на ответника да я върне, както и възникване на задължения за извършване на свързани с това плащания от страна на заемополучателя, в това число и възникването на задължения за заплащане на лихви и допълнителни възнаграждения. В тежест на ищеца е да докаже, че са изпълнени задълженията за предоставяне на предварителна информация на потребителя, че е получено съгласието на потребителя за сключване на договора. В тежест на ищеца е да докаже, че клаузите на сключения договор за заем не са неравноправни, както и че ответникът е бил наясно с клаузите на договора, т.е. не е въведен в заблуждение. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на паричното си задължение, съответно обстоятелства, които го освобождават от него. В тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Ответната страна е заявила, че дължимостта на процесните суми вече не се оспорва,

като същите са изплатени доброволно /включая разноските по делата/ по банковата сметка, посочена от заявителя-ищец в заповедното производство, в уверение на което е представена разписка от 04.12.2023г. При това положение, доколкото ищецът е получил плащане на сумите по издадената заповед за изпълнение, то интересът му да ги получи е удовлетворен изцяло. Това обстоятелство следва да се вземе предвид при решаването на делото съобразно чл. 235, ал. 3 ГПК, поради което и предявените искове следва да бъдат отхвърлени в цялост.

По разноските:

По делото не са останали неплатени разноси, поради което липсва основание да се присъждат такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*****“ **ООД, ЕИК *******, със седалище в град София, срещу **М. И. Д.**, ЕГН *********, от град София, искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 9, ал. 1 ЗПКр вр. чл. 6 ЗПФУР, чл. 430, ал. 1 ТЗ, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено между страните, че ответницата дължи на ищеца, както следва:

- **800,00 лева** - главница по Договор за паричен заем № 658223/01.04.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (24.02.2023г.) до окончателното изплащане;
- **80,31 лева** - лихва за забава за периода 01.06.2022г.-01.02.2023г.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, **ДА СЕ СЪОБЩИ** на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____